

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. М., общ. М., обл. Враца , 07.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – М., П-РИ ГР. СЪСТАВ в публично заседание на втори септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Иван Б. Вътков

при участието на секретаря Валя Г. Пенова
като разгледа докладваното от Иван Б. Вътков Гражданско дело № 20211450100869 по описа за 2021 година

ИН. ВЛ. Ш. ЕГН-*****, като майка и законен представител на малолетното дете З. К. Г.а с ЕГН ***** от гр. М., ул. А. С. №....., против КР. ЦВ. Г., ЕГН *****, с която моли съда да измени определената с решение от 18.11.2013 г. по гр. дело № 1060/2013 г. на МЗРС месечна издръжка, която бащата КР. ЦВ. Г. се е задължил да заплаща за детето З. К. Г.а с ЕГН *****, като увеличи същата от 150 лв. на 300 лв. месечно, считано от 29.06.21 г. до настъпване на причини, за изменение или прекратяване на издръжката, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до окончателното изплащане. Претендират се и разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, в който ответника признава иска по основание, но го оспорва по размер. Твърди, че има и друго дете, което издържа, както и разходи по заеми в размер на 1000 лв. месечно. Изразява готовност да заплаща издръжка в минимално гарантирания от закона размер в размер на 162.50 лв. Претендира разноски.

Правната квалификация на иска права е чл. 150 СК.

Производството е по реда на чл. 310 и сл. ГПК.

По делото са събрани писмени доказателства.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от представеното по делото удостоверение за раждане на детето З. К. Г.а, същото е родено на 16.07.2011 г. от майка И.В. Г.а /със сегашна фамилия Ш./, ЕГН-*****, и баща - КР. ЦВ. Г., ЕГН *****. Към момента детето е малолетно.

В исковата молба се твърди, че с влязло в сила решение по гр. дело №1060/2013 г. на МЗРС, с правно основание чл. 50 СК, КР. ЦВ. Г., ЕГН ***** е поел задължението да заплаща на малолетното си дете З. К. Г.а, чрез нейната майка и законен представител И.В., ЕГН-*****, месечна издръжка в размер на 150.00 лв. /сто лева/, начиная от 18.11.2013 г. до настъпването на обстоятелства за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, начиная от датата на възникване на задължението до окончателното му изплащане. Това е обстоятелство, което не се оспорва от страните.

Твърди се, че от определяне на предходната издръжка са изминали осем години и половина, детето е пораснало, нараснали са и нуждите му от издръжка.

Страните по делото не са представили документ за доходите си за една година назад, както са задължени с определението по чл. 312 ГПК. Ищцата е представила копие от трудов договор, от който е видно, че месечното и брутно трудово възнаграждение е в размер на 1069 лв. Ответника също е представил копие от трудов договор, от който е видно, че месечното му брутно трудово възнаграждение е в размер на 1900 лв.

Установената за страната МЗРЗ, която от 01.01.2021 г. е в размер на 650 лв., или размера на минимално гарантираната издръжка съгласно чл. 142 ал. 2 СК е в размер на 162.50 лв. – ¼ от МРЗ.

При така установеното от фактическа страна, се налагат следните правни изводи:

Изменение на предходно определената издръжка следва да бъде допуснато само при наличие на изменение на обстоятелствата, въз основа на които тя е присъдена в определен размер. Следователно основателността на предявената искова претенция с правно основание чл. 150 от СК се обуславя от настъпването след определяне на предходната издръжка на трайни съществени промени в нуждите на детето и/или във възможностите на родителя, полагащ грижи за детето, и/или възможностите на дължащия издръжка родител.

От определяне на предходната издръжка са изминали осем месеца, през който период безспорно е настъпило съществено изменение на обстоятелствата, при които е определена предходната издръжка. Детето е пораснало, безспорно са нараснали и нуждите му от издръжка. Грижата за непосредственото отглеждане и възпитание на детето е поела изцяло майката, която изпитва затруднения от материален характер.

Липсват обстоятелства, които изключват задължението на ответника да дава издръжка, както и такива, които дават основание да се отхвърли иск за увеличаването ѝ за в бъдеще. Съдебната практика е постоянна в становището си, че издръжката се определя за един бъдещ период от време и целта ѝ е да задоволи максимално нуждите на детето, съобразявайки и възможностите на родителите. Във всички случаи обаче приоритетът е интересът на детето.

Въз основа на тези обстоятелства, съдът намира, че е налице изменение на обстоятелствата, при които е определен предходния размер на издръжката, което е предпоставка за уважаване на предявената искова претенция с правно основание чл. 150 от СК. Искът е доказан по основание.

Размерът на издръжката се определя по правилата на чл. 142 от СК - според нуждите на лицето, което има право на издръжка, и възможностите на лицето, което я дължи. Съгласно чл. 142 ал. 2 от СК минималната издръжка на едно дете е равна на една четвърт от размера на минималната работна заплата, без да е определен максимален размер.

С оглед данните по делото – възрастта на детето и доходите на родителите, съдът намира, че то се нуждае от месечна издръжка в размер на

300 лв.

Безспорен е факта, че родителите следва да заплащат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца. Безспорен е и факта, че ответника е човек в трудоспособна възраст, и е длъжен да заплаща средства, нужни за издръжката на детето му.

Съдът счита, че издръжката на детето, дължима от бащата, следва да се определи в размер на по 200 лв. месечно, или същата следва да се увеличи със 50 лв. месечно. При определяне на размера, с който следва да бъде увеличена издръжката, съдът взе предвид периода от определяне на предходната издръжка, както и признанието на ответника, че е готов да плаща 162.50 лв. месечно, което е само с около 40 лв. по-малко от издръжката, която се определя от съда. При определяне на този размер съдът отчита и обстоятелството, че ответника има и друго малолетно дете, което издържа.

Останалите нужди на детето ще следва да се поемат от майката, която полага и непосредствени грижи по отглеждането и възпитанието му.

Съгласно т. 21 от Постановление № 5 от 16.11.1970 г. на Пленума на ВС, началният момент на увеличението или намалението на издръжката по чл. 86 СК/отм./, сега чл. 150 СК, е от деня на предявяване на иска, поради което в конкретният случай, издръжката следва да се присъди от 29.06.2021 г.

Предвид разпоредбата на чл. 72 от ЗЗД, издръжката следва да се присъди ведно със законната лихва върху всяко просрочено задължение, считано от първия ден на месеца, следващ този, за който се дължи.

С оглед изхода на делото ответникът следва да бъде осъден да заплати държавна такса от 4% върху тригодишните платежи, върху увеличения размер на издръжката.

Следва да бъде постановено и предварително изпълнение на решението за присъдената издръжка, на основание чл. 242 ал. 1 ГПК.

От страна на ищцата не са представени доказателства за направени разноси. На ответникът се следват направените разноси, съобразно отхвърлената част от иска.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА размера на присъдената решение гр. дело №1060/2013 год. по описа на МзРС издръжка, която КР. ЦВ. Г., ЕГН *****, е осъден да заплаща на малолетното си дете З. К. Г.а с ЕГН *****, чрез нейната майка и законен представител ИН. ВЛ. Ш., ЕГН-*****, в размер на 150.00 лв. /сто лева/, начиная от 18.11.2013 г. до настъпването на обстоятелства за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, начиная от датата на възникване на задължението до окончателното му изплащане, като **УВЕЛИЧАВА** същата от 150 лв. на 200 лв. месечно, и **ОСЪЖДА** КР. ЦВ. Г., ЕГН ***** да заплаща месечна издръжка на детето си З. К. Г.а с ЕГН *****, чрез нейната майка и законен представител ИН. ВЛ. Ш., ЕГН-*****, в размер на по 200 лв. месечно, считано от 29.06.2021 год., до настъпване на основания за изменяването или прекратяването и, ведно със законната лихва върху всяка просрочена месечна вноска, до окончателното и изплащане, считано от първия ден на месеца следващ този, за който се дължи.

ОТХВЪРЛЯ иска в останалата му част до пълния предявен размер, като неоснователен и недоказан.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението в частта му за издръжка, на основание чл. 242 ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА КР. ЦВ. Г., ЕГН ***** да заплати такса в полза на МРС върху увеличението на издръжката в размер на 72.00 лв.

ОСЪЖДА ИН. ВЛ. Ш., ЕГН-*****, да заплати на КР. ЦВ. Г., ЕГН *****, деловодни разноски в размер на 332.00 лв., съобразно отхвърлената част от иска.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред ВрОС в двуседмичен срок от съобщението до страните.

Съдия при Районен съд – М.: _____